

Péče o NP Šumava, ale i péče o Česko

Globální a lokální problematika konkrétních i širších vazeb všech zemí a jejich chráněných území je popsána v publikaci „Udržitelný vývoj světových regionů ? Ekologické vazby vývoje lidské populace a vegetace I-IX“. **Vzhledem ke stresovým faktorům, nedochází u disturbovaných lesních biotopů bez ekosystémového asistenčního managementu, tj. koncepční lidské pomoci (vycházející poznání a uplatnění ekologických vazeb a zákonitostí), k jejich žádoucí obnově, ale ke vzniku jejich pohrbků: macchie, garrigue, fynbos, renosterveld, chaparral, cerrado, matorral, brugalow-scrub. Tyto evolučně vzniklé nové biotopy ale nezajišťují žádoucí ekosystémové služby (jako předchozí lesní biomy). Závěrem této globální analýzy je možno uvést základní podmíněné vazby udržitelného vývoje: dostatečný vegetační pokryv, zejména lesních ekosystémů, je podmínkou rychlého nezvyšování teplot, nevzrůstání aridizace a udržení příznivého vodního režimu území. Potvrzuje se základní znalostní axiom našich prapředků: strom je základní ekologicky stabilizační a ekoklimatická jednotka.**

Legislativní vymezení současné „ochrany“ NPŠ bylo prosazeno (díky nepravdivým informacím MŽP a některých učitelů VŠ) v novele ZOP č. 123/2017 Sb., která má řadu závad, odporujících celostátním vazbám a potřebám, zejména péči o vodu. Do NPŠ svým charakterem nepatří komunikace I/4 a městyse Strážný i Srní s charakterem městyse. Místo schvalovaného Plánu péče byly prosazeny pouze připomínkové Zásady. Ty se rozcházejí s konkrétní prováděnou ochranou většiny národních parků světa, **nereflektují překryvné a nadřazené druhy ochrany:** Biosférická rezervace UNESCO Šumava, EVL Šumava, PO Šumava, CHOPAV Šumava, Ramsarská úmluva a také nereflektují požadavky IUCN, takže ta zařadila NPŠ na Red List. Jedinečné hodnoty byly zlikvidovány pro nové „lepší“. Bezzásahový „management“ způsobil **genocidu biotopů / habitatů a květeny** Šumavy, takže místo někdejších 1350 taxonů květeny je jich dnes jen 500. Bezzásahová ochrana kůrovcového epicentra v NPŠ způsobil **apokalypsu českých lesů** a ekologický rozvrat ČR (vše svedeno na sucho, přičemž u okolních sousedů tomu zabránili). V 1. poločase došlo k disturbanci poloviny lesních porostů ČR, převážně postupně v převládajícím směru větrů až k Jeseníkům (MŽP ČR je nadřazený orgán ochrany našich lesů).

Objem smrkového kůrovcového dřeva, které tvoří přirozené úložiště uvolňovaného CO₂:

rok	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
mil. m ³	0,806	1,477	3,002	3,992	8,354	14,492	20,-

České lesy jsou zřejmě v nejhorsším stavu v Evropě (specifické jsou málo zalesněné státy západní Evropy), **škody jsou bilionové.** Vše pod ideologickým heslem výroby „divokého srdce Evropy“ (připomínající výrobu „ocelového srdce republiky“ v Ostravě). Vliv disturbancí lesů na klimatické změny a na uhlíkovou stopu snad MŽP sleduje ve svém Ústavu výzkumu globální změny AV? Současný „management“ hazardní, experimentální, světově zcela ojedinělé, bezzásahové výroby „divočiny“ z kulturní krajiny přešel z módy na doktrínu a pak na ideologii ochrany přírodních procesů (zřejmě jako slepá odnož Green Deal).

Ředitel P. Hubený v článku „Šumava a Podyjí - 30 let národních parků v ohlédnutí ředitelů, část Rozháraná Šumava“ (Ochrana přírody 1/2021) sděluje:

- návrhy v r. 1990 byly velice rozmanité a do toho kůrvec, dokazující, že do divoké přírody patří
- na začátku NPŠ s rozlohou 680 km² bylo počítáno s divočinou na necelých 6 %, která se možná má rozšířit max na 15 % a tak jsme začínali s divokou přírodou na 13 %
- orkán Kyrill (v r. 2007) mnohé změnil - vzniklo velké území ponechané samovolnému vývoji, kůrovcová gradace po orkánu byla očekávaná
- *les sám dokázal, že je schopen nabýt stavu podobného pralesu bez jakékoli pomoci člověka*
- *novelizovaný ZOP č. 123/2017 Sb. konečně říká, že na většině území národních parků má být divoká příroda*
- *z hlubin zapomenutých roklí se vynořily houby a s nimi brouci považovaní za vyhynulé, vrátil se bobr, rys, vlk, v lesích můžeme potkat puštitka bělavého a v mokřinách jeřábi*
- *jsme pevně přesvědčeni o moudrosti a neomylnosti přírody*

- zažil jsem pocity naplnění onoho dávného a zdánlivě nedosažitelného snu.

Uvedená sdělení potvrzují nebezpečnou, **romantizující ideologii bezzásahové výroby „divočiny“**, kde vše antropogenní je špatné, s charakteristickými atributy: masová propaganda, nepřipuštění oponentury, „vytěsnání jinověrců“ z významných postů, zkreslování skutečností, požadování nápravy stavu - zde „nápravy lesů“ ochranou přírodních procesů (smutné je, že jsou zapomínány zkušenosti se dvěma minulými, zločinnými ideologiemi: utopická výroba 3. velkoněmecké říše ovládané nordickou rasou ukončená 2. světovou válkou, utopická výroba „komunistické společnosti“ jež vyústila ve studenou válku). **Ideologii jištěnou mocenskou strukturou nikdy nezastaví žádné racionální pravdy a skutečnosti** (přitom, z osobních důvodů, napomáhají kolaboranti).

Výrobou virtuální divočiny v kulturní Šumavě, dlouhodobě formované zejména býložravci, naoktrojovanými, bezzásahovými přírodními procesy, pomocí kůrovce, se postupně mění humidní území na semiaridní a návazně vznikají další, ekologicky nepříznivé dopady. Lidé již před 12 tisíci lety záměrně šířili semena užitečných rostlin. Celosvětově, z lesních biomů přírodními procesy evolučně vznikly, vzhledem k uplatnění stresových podmínek, jejich pohrobci, s omezenými ekosystémovými službami. Tornádová zóna se již k nám přibližuje, naše území se „konceptně“ **ekologicky destabilizuje**, přičemž nejsou zajišťována potřebná mitigační opatření, hlavně se máme aklimatizovat. Z chráněného kůrovcového epicentra NPŠ došlo již k apokalyptickému rozpadu poloviny lesních porostů Čech (migračním typem „stepping stones“) - **tím je snad vyráběn trendový les na ochranu klimatu / climate protection forest ? Vzhledem k rozporu reality a ideologie, dochází k zaplavě fake news o NPŠ:**

Kůrovec, resp. jeho ochrana, byl zneužit k rychlé a rozsáhlé výrobě divočiny (podle ideologů bezzásahovosti je „architektem divočiny“)

Rys i pušтік byli na Šumavu reintrodukováni (dovezeni), tedy se sami nevrátili

Vlk byl také vypouštěn z nově zřízeného vlčince v Smí (který obec neodsouhlasila)

Tetřeva, používaného jako zástupný důvod k „vytěsnání“ obyvatel, je nutné sledovat od jeho populací v někdejší, značně osídlené Šumavě, kdy zde byl v hojném množství i při vysokém počtu obyvatel, kteří mu nevalili (imprinting) a dokonce byl lovným ptákem.

Vnější ekologická stabilita je schopnost ekosystému odolávat působení mimořádných vnějších faktorů, na něž ekosystém není adaptován a které mohou být pro ekosystém katastrofické. Čím je větší vnitřní ekologická stabilita ekosystémů, tím jsou lepší podmínky pro vnější ekologickou stabilitu. Ekologickou stabilitu lze tedy posilovat, přičemž čím více je ekosystém vychýlen z ekologické rovnováhy (homeostáze), tím větší jsou potřebné ekosystémové asistenční intervence. To vše dokazuje nezbytnost vědeckého ekosystémového asistenčního managementu, tj. koncepční lidskou spolupráci s přírodními procesy.

Tradiční ochrana přírody vycházela ze zásad předběžné opatrnosti, globálního myšlení a lokálního jednání a managementové péče v nejcennějších územích s dochovanými cennými přírodními a krajinnými hodnotami. Toto změnila jednoúčelově prosazená novela zákona o ochraně přírody a krajiny č. 123/2016 Sb., která ideologicky zavedla bezzásahový přírodní vývoj, resp. ochranu přírodních procesů v rozporu s raciem - k nim patří povodně, sucha, orkánové polomy, požáry, krupobití, erozní degradace půd, epidemie chorob a škůdců...

Současnou situaci NPŠ charakterizují nezávislá fakta (P. Martan: Lesy českého státu II):

- rok 2017: z příkazu ředitele se proti kůrovci nezasahuje cca na 51 % území

- rok 2018: kůrovec se masivně šíří z NP do vnitrozemí, NPŠ zastavuje pěstování sazenic v lesních školkách

- rok 2019: v bezzásahovém území 16 400 ha se les obnovuje na 60 % území, bezlesí je na 40 % (6000 ha), tedy holiny bez dřevin nebo s jejich nevýznamným počtem

- rok 2020: ministr R. Brabec vyhláší od 1. března 2021 novou zonaci NPŠ s oficiální bezzásahovostí na většině území, zatím „jen“ 52 % na 15 let, takže výroba rozpadlých lesů synergicky zvyšuje souběžně probíhající psychologickou zátěž pandemického Covidu-19: zdravá krajina je ale symptomem zdravé společnosti.

Kupodivu americká vesmírná agentura NASA si vybrala „státní divočinu Šumavy“ (jako méně obydlenou část střední Evropy mezi Českem, Rakouskem a Německem) pro své koordinační „štábní cvičení“ v roce 2020 s uvedením, že právě tam míří asteroid velikosti fotbalového stadionu a je pozdě ho zničit nebo zcela vychýlit z jeho dráhy.

Závěrem

Ještě v 7. století pokrývaly husté pralesy 70-80 % Evropy. Jen ojedinele se v humidní Šumavě zachovaly autochtonní biotopy horských smrčín - nad 1300 m n.m., kde přírodními procesy je možno evolučně pokračovat, např. karová Jezerní stěna nad Plešným jezerem pod Plechým, Trojmezná, dnes uváděné jako příklad, že příroda se vyvíjí podle bezzásahové ideologické mantry. Žel, díky disturbancím lesů na Šumavě vysychají nejcennější retenční plochy rašelinišť (zdůvodňováno tím, že byly v minulosti odvodněny). Ministr R. Brabec prohlašuje, že kůrovcem rozsáhle uschlé lesy Česka nemá smysl obnovovat (neboť příroda si poradí sama), ale také, že uhlíkovou neutralitu splníme, přestože lesy jsou největším přirozeným přírodním úložištěm CO₂ (v minulosti obcím i krajské reprezentaci sliboval, že pro život obcí v NP Šumava ponechá zónu 10 %, realita je ale desetinová).

Potřebným řešením současné situace není bezzásahovost. Svět nám poskytuje dostatek příkladů, které dokládají, že bezzásahovostí nelze dosáhnout návratu k někdejšímu vyváženým lesním společenstvům a potřebnému zajištění ekosystémových služeb. Po likvidaci lesa (vykácení, vypálení aj.) a následném využívání sekundárními kulturami **a posléze „přenechání“ samovolným přírodním procesům, tj. bez asistenční ekosystémové / biotopové spolupráce, nedochází vlivem vzrůstajících stresových faktorů k obnově žádoucích přirozených lesních porostů, nanejvýš mikrolokálně, za podmínění vhodné předchozí a současné predispozice.** V našich domácích podmínkách převážně vznikají jen kulisy „falešné divočiny“ (suchých stojících či padlých stromů, v suchu se po staletí rozpadající), která je ekologicky trvale neudržitelná. V rámci EU jsme ojedinelým příkladem rozsáhlé hazardní bezzásahové výroby „virtuální divočiny“, bez ohledu na klimatické změny, přičemž díky odlesňování je předpoklad dalších období sucha se vzrůstajícím nedostatkem vody, zvyšování teplot, ale i jiných, návazných přírodních pohrom s nezměrnými škodami.

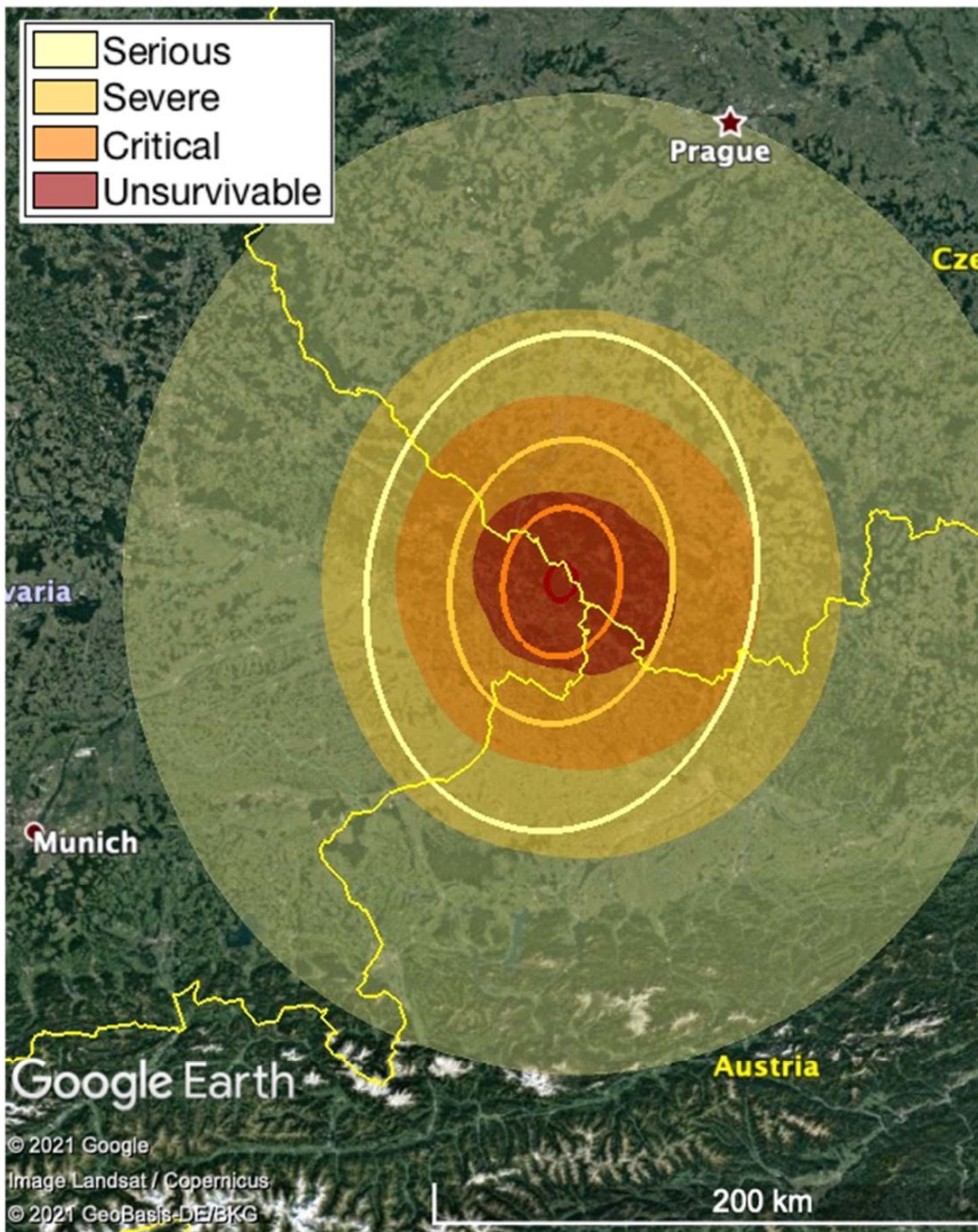
Zvýšený výskyt epidemických onemocnění je jedním z důsledků klimatických změn, což uvádí i světová zdravotnická organizace / World Health Organization (WHO).

Evropská komise vyhlásila v prosinci 2019 tzv. „Zelenou dohodu“ / **Green Deal**, podle níž má EU do roku 2050 dosáhnout nulové bilance skleníkových plynů. Představitelé členských zemí proto chtějí do roku 2030 snížit tyto emise o 55 % (což za ČR slíbil ministr R. Brabec), uhelné elektrárny a teplárny se na těchto emisích v Česku podílí 35 % (v EU 24 %). Zatím jsme nedokázali dostat pod kontrolu kůrovcovou kalamitu, kdy lesy, které jsou jejich přirozeným úložištěm, se stávají jejich zdrojem (*řízeně vyrábíme státní divočinu*). **Náprava ekologické nestability bude drahá.** Evropská unie k tomu vytváří dotační programy a k jejich zajištění připravuje kromě emisních povolenek (uhlíkových poplatků) nové druhy daní: korporátní daň, daň z finančních transakcí, daň za vyprodukovaný plastový odpad. **V současnosti se již bojuje o to, kdo bude dodávat nové „zelené“ technologie. A tak se klima stalo součástí geopolitických pnutí. V Česku je výše uvedená problematika doposud politicky nezajímavá.**

Hříchy proti přírodě v zemědělství postihnou většinou hříšníka samotného, hříchy proti přírodě v lese postihují pravidelně až další generace. *Felix von Hornstein*
Lesy lidstvo předchází, pouště lidstvo následují. *Chateaubriand*

Musíme se naučit s přírodou spolupracovat.

David Attenborough

Soustředné kruhy ukazují míru ohrožení. V Červeném pásmu není možné přežít. | zdroj: NASA